

Reacties & meningen

Het gaat om de A(a)nder

Wat is de betekenis van het kerkverband voor u? Een niet alledaagse vraag over een begrip dat niet even hoog genoteerd staat bij elk willekeurig gemeentelid. Niet alle reacties konden in *WegWijs* geplaatst worden. Hieronder leest u de rest van de reacties.

Gemeente en gezin

Het gezin als hoeksteen van de samenleving, zo erkennen wij, is ook een afschaduwing van de gemeente. Dit laat Paulus ons zien in de brief aan Efeze. Triest dat er op dat gezin vandaag zoveel aanslagen gepleegd worden om het te ontwrichten.

Dat laatste loopt parallel met de kerk van vandaag, wanneer je de gebrokenheid in de eenheid van Christus' kerk constateert. Toch belijden wij elke zondag, voor zover wij aanwezig zijn, met de kerk van alle tijden en plaatsen allen het ene geloof! Lijkt het soms geen aanfluiting, zo vraag je jezelf wel eens af bij zoveel verdeeldheid.

'Christus heeft zijn bloed ook voor het kerkverband gegeven', aldus sprak prof. K. Schilder tijdens zijn leven. De tekst: 'Opdat zij allen één zijn', die op zijn grafsteen staat vermeld, is nog verre van werkelijkheid.

Jezus maakt ook geen individuen zalig, maar een gemeente. Ook die gemeenten hangen niet als los zand aan elkaar, maar vormen één geheel! Denk aan de zeven gemeenten in Klein-Azië. Elke vorm van independentisme is een doodsteek voor de kerk. Het gaat in de kerk niet alleen om mijn ziel en zaligheid, maar ook om de ander, zoals Paulus de Filippenzen op het hart drukt (Fil. 2:4). De volmaakte kerk, waar schijnbaar sommigen naar op zoek zijn, zal hier op aarde nooit gevonden worden aangezien allen, niemand uitgezonderd, zondaars zijn.

Wanneer wij allen wat meer gehoor zouden geven aan de oproep van Paulus in Filippenzen 2 om eensgezind te zijn in liefde, één in streven, één in Geest, zouden er dan niet minder verdeeldheid en scheuringen zijn?

Lees het Oude Testament er eens op na

In het Oude Testament werd door een koning een wetboek gevonden. Hij scheurde zijn kleren en verootmoedigde zich voor God. Hij liet ook het volk daarin delen, zodat ook het volk zich bekeerde van zijn boze weg zodra het de wet hoorde.

En neem bijvoorbeeld Psalm 9 (NBG '51): *Maar de HERE zetelt voor eeuwig* (8a).

Psalmzingt de HERE die op Sion woont, verkondigt onder de volken zijn daden (12). Of ook: *opdat ik verhaal al uw roemrijke daden, in de poorten der dochter van Sion juiche over uw heil* (15). Dat moet men dus doen vanwege de dochter, maar ook vanwege de zoon: juichen over Gods heil. Het gaat niet aan hiertegen bezwaar te maken of kritiek te hebben, of het bijvoorbeeld te hebben over het kerkverband. David zegt in vers 4: *nu mijn vijanden terugdeinzen, struikelen en vergaan voor uw aangezicht*. En later in vers 7 en 8: *de vijanden zijn weg – eeuwige puinhopen –, want steden hebt Gij verwoest, zelfs hun gedachtenis is vergaan. Maar de HERE zetelt voor eeuwig, zijn rechterstoel heeft Hij ten gerichte gezet; ja, Hij oordeelt de wereld in gerechtigheid, Hij richt de natiën in rechtmatigheid*. En ook vers 11: *Daarom vertrouwen op U wie uw naam kennen. Want Gij hebt nooit verlaten wie U zoeken*.